

parne ega att uppehålla sig under vintermånaderna, samt för Riksdagen framlägga förslag till de åtgärder, som pröfvas erforderliga till undanrödjande af nämnda missförhållanden.

Stockholm den 2 maj 1892.

Med undersätlig vördnad.

N:o 87.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 maj 1893.
— — — — Andra Kammaren den 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående ändring i §§ 13 och 17 af lagen om rikets mynt den 30 maj 1873.

(Sammansatta Banko- och Lagutskottets utlåtande n:o 3).

Till Konungen.

I en till Riksdagen aflåten proposition har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att för sin del besluta, att §§ 13 och 17 i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873, sistnämnda paragraf sådan den lyder enligt kongl. kungörelsen den 17 mars 1876, skola erhålla följande förändrade lydelse:

§ 13.

Myntstycke af guld — — — lagligt betalningsmedel.

Vanställda eller skadade svenska myntstycken af silfver eller brons må dock på sätt och tid, hvarom Konungen särskildt förordnar, af myntverket inlösas till fulla pregelvärdet, när skadan icke förorsakat någon afsevärd förminskning af myntens vikt och när den, som anmäler sådana myntstycken till inlösen, kan anses hafva mottagit dem på god tro och icke åsidosatt vanlig försigtighet vid mottagandet samt anledning ej heller finnes till antagande att han sjelf afsigtligen åstadkommit skadan.

§ 17.

Hvad här ofvan i § 12, § 13, första punkten, samt §§ 14, 15 och 16 stadgadt är om rikets mynt, dess giltighet som betalningsmedel, dess invexling och utgifvande af statens kassor skall, på sätt mellan Sverige, Norge och Danmark afslutade konventioner förmå, äfven gälla om de i öfverensstämmelse med samma konventioner för Norge och Danmark preglade mynt af guld, silfver eller brons.

Hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda föreslagit, har Riksdagen bifallit, hvarom Riksdagen härmed får göra anmälan.

Stockholm den 2 maj 1893.

Med undersåtlig vörndnad.